

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำหนาว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๒๖ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของพระพุทธศาสนา
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของพระศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของพระศาสนา
อิสลาม

คำว่าพระหมายถึงพระธรรม พระธรรมนั้นได้แก่ธรรมนุญ มนุษย์เราต้องเอาธรรม
นำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต โลกนี้เป็นวงกลมหมุนรอบตัวเองหมุนรอบดวงอาทิตย์
เป็นกลางวัน ๑๒ ชั่วโมง กลางคืน ๑๒ ชั่วโมง

ในโลกนี้มีหมู่มวลมนุษยอยู่ปัจจุบันมีแปดพันกว่าล้านคน มีประเทศน้อยใหญ่
ปัจจุบันนี้ มีอยู่ทั้งหมด ๑๙๕ ประเทศ การประพฤติกการปฏิบัติของมนุษย์
เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต ประเทศต่าง ๆ ถึงปกครองด้วยธรรมนุญ
ไฟก็สไปยังประเทศนั้น ๆ เรียกว่าการปกครองด้วยรัฐธรรมนูญ

มนุษย์เราทั้งหลายนะก็ใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ ทุก ๆ ประเทศใช้หลักการ
เดียวกันนี้คือธรรมนุญ รัฐธรรมนูญ มนุษย์เราถึงมีปัญญาสัมมาทิฐิ มีความเห็นถูกต้อง
มีความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง ต้องพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติกการปฏิบัติ

ถ้าเราไม่มีความสุขไม่มีปีติไม่มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายก็จะพากันมีความทุกข์ ความทุกข์นี้เค้าเรียกว่าเป็นโรคซึมเศร้าทางจิตใจ มนุษย์เราถึงต้องมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

การดำเนินชีวิตของเราจะต้องมีปีติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ

มนุษย์เราต้องมีปีติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้หมู่วมวลมนุษย์ทั้งหลายเข้าใจนะ เพื่อเราทั้งหลายจะได้เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร เพราะทุกอย่างนั้นให้พวกเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนั้นมันคือเหตุ คือปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี สิ่งที่เป็นอดีตมันก็คือปัจจุบันนี้แหละ สิ่งที่เป็นอนาคตพื้นฐานก็มาจากปัจจุบันนี้แหละ

เราถึงมีปัญญาสัมมาทิฐิ มีความรู้มีความเข้าใจมีปีติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เมื่อมันผ่านไปแล้วก็ต้องปล่อยต้องวาง

เพราะสิ่งที่มีมันผ่านไปแล้ว หรือว่าผ่านมาแล้วนี้มันเอากลับคืนมาไม่ได้ เพราะว่ามันเกษียณแล้วมันเอากลับคืนมาไม่ได้ สิ่งที่เป็นอนาคตเราต้องรู้เข้าใจ ถ้าเหตุมันดีผลมันก็ต้องดี

มนุษย์เราทั้งหลายต้องมีปีติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะทุกอย่างมันคือกรรมคือผลของกรรม ทุกอย่างมันเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสบอกพวกเราทั้งหลายว่า เพราะสิ่งที่มี สิ่งต่อไปมันถึงมี

เราต้องรู้เหตุรู้ปัจจัย เราทั้งหลายน่าจะจะได้เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต
ทุกคนก็จะได้เป็นพระศาสนาเหมือน ๆ กัน

ให้พวกเราเข้าใจพระศาสนานะ พระศาสนาไม่ใช่เราไม่ใช่คนอื่น พระศาสนาคือ
ธรรมะ ธรรมะคือพระศาสนา เราทั้งหลายถึงต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม
ต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจแล้วมันปฏิบัติไม่ได้ เพราะมันไม่รู้ไม่เข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจนี้มันถึงไม่ใช่ความจำ มันเป็นความรู้ความเข้าใจ

อย่างเราเรียนหนังสือนี้ ถึงหนังสือจะมากมายก่ายกอง กองใหญ่ยิ่งกว่าภูเขา
มันสำคัญอยู่ที่ความเข้าใจนะ อย่างที่เราเรียนหรือค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์
มันอยู่ที่รู้เข้าใจ อย่างที่เราฟังบรรยายอยู่ มันอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจถึงเป็นปัญญาสัมมาทิฐิ

มนุษย์เราถึงมีการเรียนการศึกษาตั้งแต่เกิดมานะ พ่อแม่ผู้ปกครองต้องให้ความรู้
ความเข้าใจ

เมื่ออายุขวบสองขวบพอเข้าอนุบาลเพื่อความรู้ความเข้าใจ ต้องมีการเรียน
การศึกษาตั้งแต่อนุบาลจนถึงปริญญาเอก ปริญญาเอกก็ยังไม่เพียงพอ มันต้องเข้าสู่
ความรู้เข้าสู่ภาคประพัตติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพัตติการปฏิบัติ
ทั้งวัตถุทั้งวาจาทางกิริยามารยาทก็ต้องเรียนต้องศึกษา

การเรียนการศึกษามันถึงมีมาตั้งแต่โบราณกาลแล้ว มีมาตั้งหลายร้อยหลายพัน
หลายหมื่นปีมาแล้ว ทั้งทางส่วนทางธรรมะก็ต้องเรียนรู้ ทุก ๆ ศาสนาก็ต้องเรียนรู้

ทางธรรมะ เพราะเราจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต เราจะได้เอา
ความหลงนำชีวิต เอานิติบุคคลตัวตนนำชีวิต

อย่างพระพุทธศาสนาต้องมีการเรียน เรียนตั้งแต่ชั้นประถมตรีจนถึง ปธ.๙

เราต้องรู้เข้าใจ ความรู้ความเข้าใจถึงไม่ใช่ความจำ พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจ
ความรู้จะต้องคู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา
เพื่อจะได้เป็นศีลที่เป็นธรรมชาติด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ จะได้มีสมาธิที่เป็นธรรมชาติ
ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ปัญญาเป็นบริสุทธิ์คุณ ปัญญาเป็นธรรมชาติทั้งศีล ทั้งสมาธิ
ทั้งปัญญา มันจะเป็นมรรคเป็นหนทางเดินไปพร้อม ๆ กัน

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจ พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติ
การปฏิบัติ

ถ้าเราไม่มีความสุขเพียงพออาหารของเรามันก็จะย่อยไม่ดี ธาตุชั้นธำณายตนะ
ของเรามันจะไม่ดี เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เพื่อเราจะได้ไม่ได้ไปตามความหลงนะ
ไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม

เราต้องรู้เข้าใจว่า เรามีตาก็ต้องมีรูป มีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น มีลิ้นก็มีรส
มีกายก็ต้องมีใจ มีใจก็ต้องมีจิต

เราต้องรู้ เพราะทุกอย่างคือเหตุคือปัจจัยมันไม่มีอะไรหรอก

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่า มันไม่มีอะไร มีแต่เหตุมีแต่ปัจจัย

เราต้องรู้เข้าใจแล้วเราพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

วันหนึ่งคืนหนึ่งมันมี ๒๔ ชั่วโมง แสงสว่างมันมี ๑๒ ชั่วโมง ความมืดมันมี ๑๒ ชั่วโมง เราต้องเข้าใจ

ชีวิตนี้ก็ต้องมีความสงบและปัญญา มีปัญญาและความสงบมันต้องคู่กันไปอย่างนี้ มันต้องเดินไปด้วยทั้งความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

มนุษย์เราน่ะไม่มีใครเหนือกรรม เหนือกฎแห่งกรรม เหนือผลของกรรม เราต้องรู้เข้าใจ ทุกอย่างนั้นมันคือเหตุคือปัจจัยคือกรรม คือผลของกรรม กรรมนั้นคือความเป็นประภัสสรของเหตุของปัจจัยนะ ให้เข้าใจอย่างนี้

ความเกิดมันก็คือกรรมนะ จะไปเกิดที่ดีหรือไม่ดีก็อยู่ที่กรรม กรรมทั้งกาย ทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งใจต้องรู้เรื่องกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม รู้เรื่องผลของกรรม

เราทั้งหลายนะพากันปฏิบัติได้หมด ให้รู้ให้เข้าใจ รู้เข้าใจแล้วก็ทำหน้าที่ของตัวเองด้วยฉันทะ ความพอใจ มีปิติ มีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติ การปฏิบัติ รู้ธรรมรู้สภาวะธรรม

มนุษย์เรานะ พากันนอนพากันพักผ่อน

อย่างนักบวชทั้งหลายพากันนอน ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมง ผู้ที่ไม่ได้บวชนอน ๖-๘ ชั่วโมง มันมีหลักการมีอุดมการณ์มีอุดมธรรมอย่างนี้

ทำไมนักบวชนอนน้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้บวช เพราะนักบวชนะยกเลิกสิ่งภายนอกหมด ยกเลิกงานภายนอกหมด ไม่ได้ทำธุรกิจหน้าที่การงานอย่างอื่น ทำแต่ข้อวัตรกิจวัตร ข้อวัตรข้อปฏิบัติของนักบวชไม่ต้องไปซื้อไปขาย ไม่ต้องทำอะไรทำนาทำสวน

ทำเกษตรกรรม ไม่ได้เป็นข้าราชการนักการเมือง เป็นนักบวชยกเลิกสิ่งภายนอกหมด นอนพักผ่อนวันละ ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมง ให้เข้าใจอย่างนี้

สำหรับผู้ที่ไม่ได้บวช มีภาระงานเยอะ มีภาระงานมากก็พากันนอนพากันพักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมง เพื่อซ่อมแซมสรีระร่างกายทุกสัดส่วน ต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ อย่างอยู่ในกรุงเทพมหานครก็ต้องนอนพักผ่อนมากกว่าต่างจังหวัดหรือชนบท เพราะที่นั่นค่าพีเอ็มของอากาศมันไม่ค่อยดี ออกซิเจนมันไม่ค่อยดี ที่นั่นคนไปรวมกันเยอะ เพราะเป็นศูนย์รวมแห่งความรู้ความเข้าใจ เป็นศูนย์รวมแห่งการบริการ ใครก็ไปรวมกันที่นั่น รถเรือเครื่องบินอะไรมันก็เยอะ

พวกที่อยู่ที่นั่นก็ต้องนอนพักผ่อนอย่างน้อยก็ต้อง ๖ ชั่วโมง อย่างมากก็สัก ๘ ชั่วโมงอย่างนี้แหละ นอกจากพวกเด็ก ๆ พวกเด็กเล็กแดงนอนวันละ ๘-๑๒ ชั่วโมง เพราะค่าพีเอ็มที่นั่นมันไม่ค่อยดี

อย่างผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดอยู่ที่อากาศดีนอนพักผ่อน ๖ ชั่วโมง ๘ ชั่วโมงก็เพียงพอ

หมู่มวลมนุษยธรรมต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม

มนุษย์เรานี้ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาความถูกต้องนำชีวิต ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทั้งหมด เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ ให้รู้ให้เข้าใจ

พวกผู้ใหญ่พวกพ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างเป็นแบบอย่าง คำถึงบอกว่าพ่อแม่ คือแบบคือพิมพ์ของลูกของหลาน พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างแบบอย่าง

ถ้าเราไม่เป็นตัวอย่างแบบอย่างนะ ลูกหลานมันก็ทำไม่ได้ปฏิบัติไม่ได้ เพราะไม่เป็นตัวอย่างแบบอย่าง พ่อแม่ถึงเป็นคนสำคัญของกุลบุตรลูกหลาน

พ่อแม่ต้องเป็นแบบเป็นพิมพ์ เค้ามักมีคำพูดว่า พ่อแม่เป็นพระของลูกของหลานนะ

คำว่าพระก็แปลว่าแบบพิมพ์เป็นแม่แบบแม่พิมพ์ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาท ทั้งอาชีพต้องเป็นแบบเป็นพิมพ์ ยกเลิกความเป็นนิติบุคคลตัวตน ปรับตัวเข้าหาธรรมะ เข้าหาเวลา ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ ต้องยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องหมด

หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายถึงต้องเอาศีลเอาธรรมนำชีวิต ที่เรียกว่าศีลสมาธิปัญญา ที่เป็นบริสุทธิคุณ ต้องเอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญานำชีวิต พวกเขามีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์

เราทุกคน พ่อแม่ก็จะได้สร้างประโยชน์ตัวเองสร้างประโยชน์ของลูกของหลาน เค้ายกเรียกว่าประโยชน์ตนเองและประโยชน์ผู้อื่นด้วยปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายผู้เป็นพ่อเป็นแม่ถึงอย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ต้องเอาธรรม นำชีวิต ปรับตัวเข้าหาธรรมะเข้าหาเวลา มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ การปฏิบัติ ไม่เป็นไรนะ ถ้าเรายกเลิกตัวตน เราทุกคนก็ไม่มีทุกข์อยู่แล้ว เพราะตัวตน มันคือความทุกข์ เรายกเลิกตัวตนเมื่อไหร่เราก็ไม่มีความทุกข์

เพราะตัวตนนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับพวกเราทั้งหลายว่า ตัวตนนั้นนะมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มี

ตัวตนมันเปรียบเสมือนทะเลที่ไม่อ้อมด้วยน้ำ เปรียบเสมือนมหาสมุทรไม่อ้อมด้วยน้ำ เปรียบเสมือนไฟมันไม่อ้อมด้วยเชื้อของเพลิงของไฟนะ มันบกพร่องอยู่เป็นนิจมันไม่เข้าถึงความพอดี ความพอเพียงเพียงพอ ไม่เข้าถึงความสงบไม่เข้าถึงปัญญา มันจะไม่มี ความสงบไม่มีปัญญา ให้รู้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ความรู้เข้าใจนี้เรียกว่ารู้ความจริงรู้สิ่งที่เป็นจริง ที่ตรัสเป็นภาษาบาลีว่ารู้อริยสัจสี่ รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ แล้วพากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ สร้างประโยชน์ตน ประโยชน์ของผู้อื่นถึงพร้อมด้วยความรู้ความเข้าใจถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท

เราทั้งหลายจะเป็นทั้งคนมีปัญญาเป็นคนดี ผู้มีปัญญาเป็นคนดี เราทั้งหลายจะได้เป็นมีศีลมีสมาธิมีปัญญา ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นแบบเป็นพิมพ์ ในการประพฤติการปฏิบัติเราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายนะ ต้องเข้าใจหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมอย่างนี้แหละ เราทุกคนจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตรู้

พระศาสนานะมันเป็นชื่อของสมมติเท่านั้นเอง เราต้องรู้เข้าใจพระศาสนานะ พระศาสนา คือ ธรรมะ ธรรมะคือพระศาสนา เราเป็นมนุษย์ทั้งหลาย เราต้องมีปัญญาอย่าไปเถียงกัน อย่าไปทะเลาะกันเรื่องพระศาสนาว่าอันนี้ผิดอันนี้ถูก

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็ต้องผิดต้องถูก เพราะตัวตนมันคือความผิดความถูก เรายกเลิกตัวตนเมื่อไหร่มันก็ไม่มีผิดไม่มีถูก เราต้องเข้าใจ เมื่อเรายกเลิกตัวตนเมื่อไหร่เราก็มีศีลมีสมาธิมีปัญญาที่เป็นบริสุทธิ์คุณ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ

เราต้องเข้าใจอย่างนี้ เราจะได้ไม่ทะเลาะกันเรื่องพระศาสนา

เรายกเลิกตัวตนเมื่อไหร่เราก็จะเข้าถึงธรรมเข้าถึงความยุติธรรม ไม่เอาความสุขจากความทุกข์ของคนอื่น ชีวิตของเราถึงเป็นชีวิตที่มีศีลมีสมาธิมีปัญญา ชีวิตของเราเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ ๙ ท่านตรัสกับพสกนิกรชาวไทยและชาวโลกว่า รู้จักอริยสัจสี่รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์

เราต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้ว่า เรามีปัญหามีทุกข์มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เพราะสิ่งเหล่านั้นมันเป็นประภัสสรนะ เราอยากให้มันได้มากมันก็ได้มากเพราะมันคือสิ่งนั้น เราอยากให้ได้น้อยมันก็น้อยก็เพราะมันเป็นสิ่งเหล่านั้น เพราะความแก่มันก็เป็นอย่างนั้น ความเจ็บมันก็เป็นอย่างนั้น ความตายมันก็เป็นอย่างนั้น ความพลัดพรากมันก็เป็นอย่างนั้น

เราต้องเข้าใจ เราจะได้รู้ความเป็นประภัสสรของทุกสิ่งทุกอย่าง

เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราทั้งหลายจะได้มีปัญหามีทุกข์มีเอกัคคตาในชีวิตที่ประเสริฐ เราต้องรู้เข้าใจ ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

การปฏิบัติของเรานะต้องปฏิบัติติดต่อกันด้วยความรู้ความเข้าใจ มันจะเป็นศีลธรรมชาติ เป็นสมาธิธรรมชาติ เป็นปัญญาธรรมชาติ เป็นประภัสสรของความเป็นจริง

เราทั้งหลาย เราต้องมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ ที่ว่ามนุษย์เรานะ ต้องพักผ่อนกัน ๕,๖ ชั่วโมงสำหรับนักบวช สำหรับผู้ไม่ได้บวชก็พักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมง ผู้ที่ไม่ได้บวชก็นับเอาตั้งแต่พระราชามหากษัตริย์ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีต่าง ๆ พ่อค้าประชาชนผู้ที่ไม่ได้บวชทั้งหลายนี้ ต้องพากันนอนพักพักผ่อน ๖-๘ ชั่วโมง เพราะพวกนี้มีภาระมีธุรกิจหน้าที่การงานเยอะ ต้องเลี้ยงดูตัวเอง เลี้ยงดูคนอื่น ต้องเสียภาษีอากรต่อส่วนรวม ต้องบำรุงส่วนรวมบำรุงพระศาสนา ให้รู้ให้เข้าใจ ว่าเราไม่ได้บวช เราก็ต้องพักผ่อน เพื่อให้สิ่งที่ถูกต้องมันกลับมา ให้กายวาจาใจกิริยามารยาทเป็นบริสุทธิ์คุณกลับมา นะ ต้องเอาความถูกต้องกลับมา เรียกว่าต้องเอาความบริสุทธิ์คุณกลับมา

รู้มัยว่าความบริสุทธิ์คุณคือความถูกต้อง บ้านของเราคือความถูกต้องเป็น บริสุทธิ์คุณ พระนิพพานถึงเป็นบ้านของเรานะ ความสงบที่ประกอบด้วยปัญญา มันเป็นพระนิพพานบ้านแท้จริงนะ คือบ้านของใจ

บ้านของกายก็ต้องมี บ้านของใจก็ต้องมี บ้านของวาจา กิริยามารยาท บ้านของอาชีพก็ต้องมี เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้เข้าใจเหมือนต้นไม้ต้นหนึ่งนี้แหละ เรามองดูต้นไม้ต้นหนึ่งนะ ต้นไม้ต้นนั้นนะเค้าต้องได้อาหารมาจากทุกทิศของต้นไม้ ไม่ใช่มาจากทางรากอย่างเดียว ต้นไม้ต้องได้อาหารมาจากทางกิ่งทางใบทางก้านสาขา ทางยอดตลอดปริมณฑลทุกชิ้นส่วน ทั้งอากาศทั้งแสงแดดที่ได้ออกซิเจน ต้นไม้นั้นถึงจะสมบูรณ์ด้วยวิตามินโปรตีนเกลือแร่ธาตุ

ธรรมะหรือว่าธรรมชาติที่บริสุทธิ์เป็นประภัสสรนะถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เป็นทั้งสงบเป็นทั้งปัญญา เป็นทั้งสมณะเป็นทั้งวิปัสสนา

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้ไม่ประมาทพลาดพลั้ง เราจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง สมบูรณ์ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีวะ เน้นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เราต้องเข้าใจการประพฤติการปฏิบัติ เราประพฤติปฏิบัติอย่างนี้แหละ เราปฏิบัติอย่างนี้มันเป็นแบบเป็นพิมพ์ให้กับตัวเองเป็นแบบให้กับบุคคลอื่น ลูกหลานเค้าจะได้รับเอาดีเอ็นเอจากราทั้งส่วนร่างกาย ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีวะที่เป็นดีเอ็นเอที่เป็นพระนิพพานที่มันเป็นธรรมชาติที่มันเป็นประภัสสร ลูกหลานเค้าก็จะไม่ได้เถียงเรา

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งลูกหลานก็ไม่โอเค ลูกหลานก็ไม่ลงใจ ลูกหลานก็เถียงเรา เราเป็นข้าราชการเป็นนักการเมืองเป็นนักบวชทั้งหลาย เอาตัวตนเป็นที่ตั้งใครเค้าก็ไม่โอเค เค้าถึงพากันมาโต้แย้งโต้เถียง เค้าถึงออกมาเดินขบวนใครเค้าจะอยากเดินขบวนนะ เพราะการเดินขบวนมันไม่มีงบประมาณในการเดินขบวน ไม่มีความสะดวกในทุกอย่างทุกประการทั้งหลายทั้งปวง

เพราะด้วยความเห็นไม่ถูกต้อง เข้าใจไม่ถูกต้อง ปฏิบัติไม่ถูกต้อง เค้าถึงพากันเดินขบวน เพราะเรานะไม่เอาความถูกต้องนำชีวิตไม่ได้เอาธรรมนำชีวิต พากันไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนะ ไม่เข้าสู่หลักการไม่เข้าสู่อุดมการณ์ไม่เข้าสู่อุดมธรรม เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนี้ไม่ได้เพราะว่าไม่ถูกต้อง ตัวตนนะคือทุจริต ตัวตนนั้นไม่ใช่สุจริต ตัวตนนั้นไม่ถูกต้อง ตัวตนมันเป็นนิติบุคคลตัวตน ตัวตนนั้นแหละมันพังทลายนะ

เราคิดดูดี ๆ นะ ทำไมตึก สตง.ของเมืองไทยประเทศไทยมันถึงพังทลายนะ ทั้ง ๆ ที่ตึกในกรุงเทพมหานครมีหลายสิบตึก ตลอดปริมณฑลมีหลายสิบตึก สูงกว่าก็มี ใหญ่กว่าก็มี แต่ทำไมตึก สตง.มันพังทลาย

เพราะตึก สตง.เอานิติบุคคลตัวตนเป็นที่ตั้ง มันโกงกินคอร์รัปชันมาก
มากเกินไปที่จะรับความถูกต้องได้ มันเลยพังทลาย แผ่นดินไหวอยู่ตั้งไกลอยู่ที่เมือง
มันทะเลร่วมพันกิโลเมตรเลยนะ ตึก สตง.พังทลายด้วยความไม่ถูกต้อง
ด้วยความทุจริต

ตึกอื่น ๆ หลายสิบตึกไม่ใช่แค่โกงกินคอร์รัปชันนะ ถ้าใครมีตัวมีตนมันโกงกิน
คอร์รัปชันทั้งนั้นนะ ไม่มากก็ต้องน้อย ให้เข้าใจอย่างนี้แหละ โกงกินน้อยกว่ามันเลย
ไม่พังทลาย

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้กลับมาหาความถูกต้องกลับมาหาบริสุทธิ์คุณ
มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เอาธรรมนำชีวิตเราต้องรู้เข้าใจ
ถ้าเรายกเลิกตัวตนทุกคนก็มีความสุข มันไม่มีความสุข เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ
เราไม่เข้าใจ แต่ก่อนเรามีความสุขก็เพราะมันไม่มี เรามีแล้วก็มีทุกข์เพราะไม่รู้จักพอ
เราคิดดูดี ๆ นะ สองคนนี้นั้นก็มีความสุขพอ ๆ กันเพราะมันหลงเหมือนกัน

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราจะได้เอาชีวิตที่ประเสริฐมาประพฤติ
มาปฏิบัติทำหน้าที่ของตัวเองให้มีความสุข

สมมติสังจะทั้งหลายในโลกนี้นั้นมีทั้งดีทั้งชั่วทั้งผิดทั้งถูก ไม่ดีไม่ชั่วไม่ผิดไม่ถูก
ให้เราเข้าใจ เราเอาสมมติสังทั้งหลายมาประพฤติมาปฏิบัติให้มันสมบูรณ์
ด้วยความถูกต้อง ทำหน้าที่ของตัวเองแห่งความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ทั้งกายทั้งวาจา
ทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ เข้าถึงบริสุทธิ์คุณแห่งการประพฤติการปฏิบัติ
ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

เราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายเราก็เป็นมนุษย์ไม่ได้ เราก็เป็นได้แต่เพียงคน

คำว่าคนรู้มัย มันวกวนมันไปไหนไม่ได้มันย่ำต๊อกอยู่ที่เก่าเค้าถึงเรียกว่าคน
ภพภูมิของมนุษย์เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันวกวน มันมีอยู่ ๓๑ ภพภูมินะ ที่มันเป็นภพภูมิ
ที่มันหลงอยู่ มันย่ำต๊อกอยู่ที่เก่าที่มีการเวียนว่ายตายเกิด เราไม่ได้เป็นมนุษย์นะ
เราเป็นได้แต่เพียงคน เราต้องรู้เข้าใจมันเป็นอบายมุขอบายภูมิมันตกทำให้รู้เข้าใจ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมี หรือว่าพระเยซูบำเพ็ญ
บารมี พระอัลเลาะห์บำเพ็ญบารมี ทุกคนบำเพ็ญบารมี เพื่อเอาความดีที่ประกอบด้วย
ปัญญา ให้ติดต่อดำเนินไป เพื่อยกเลิกอบายมุขอบายภูมิ เรียกว่ามายกเลิก
บ่อนคาสโนเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเค้าเรียกว่าอยู่ในภพภูมิบ่อนคาสโน บ่อนตัวบ่อนตน

ศาสนาทุกศาสนานะ รู้มัยเค้ามายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ยกเลิกภูมิที่จะตกต่ำ
เค้ามายกเลิกบ่อนคาสโน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสรู้
ท่านถึงมายกเลิกชาติชั้นวรรณะ ชชาติวงศ์ตระกูล เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต
เข้าสู่ธรรม เข้าสู่ปัจจุบันธรรม มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา

ยกเลิกความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชายเป็นคนหนุ่มคนสาว
เป็นคนแก่คนเฒ่าคนชราเป็นคนแก่เจ็บตายพลัดพราก

ไม่สำคัญมันหมายความว่าตัวเองดีกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า ฉลาดกว่าเค้า มีเพาเวอร์
สูงกว่าเค้า รวยกว่าเค้ามีอำนาจมาก หรือว่าเสมอเขา หรือสู้เขาไม่ได้ ต้องยกเลิกเรา
ยกเลิกเขา

ให้รู้เข้าใจอย่างนี้ เราถึงจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ ถ้ามีเขามีเรามันก็ไม่มีบริสุทธิ์คุณ
มันก็เป็นตัวเป็นตน ต้องรู้เข้าใจเรื่องธรรม เรื่องปัจจุบันธรรม เข้าใจเรื่องพระศาสนา
เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เราก็ไม่มีพระศาสนาไม่มีธรรม ไม่มีธรรมบุญไม่มีรัฐธรรมนูญ

เราคิดดูดี ๆ นะ เราอย่าพากันเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เอาความหลงเป็นที่ตั้ง
เอาอบายมุขอบายภูมิเป็นที่ตั้ง เอาบ่อนคาสีโนเป็นที่ตั้ง

เราคิดดูดี ๆ ด้วยปัญญา นะ ปัญญาที่บริสุทธิ์คุณ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์ ประเทศเล็กนิดเดียวเท่ากับอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ แค่ว่ารวยเพราะเค้าตั้งบ่อนคาสีโน ที่มาเก็บส่วนหนึ่งของประเทศ
เงินเล็ก ๆ อยู่ในกลางทะเล เพราะเค้ามีความคิดมีความเข้าใจว่า ประเทศแห่งนั้น
ดินแดนแห่งนั้นมันอยู่กลางน้ำกลางทะเลไม่มีที่ทำเกษตรกรรมเกษตรกร ไม่มีที่ทำไร่
ทำนาทำสวน โลกนี้นะมันมีคนมีปัญญาน้อย มีความโลภความหลงเยอะ ถ้าหากินทาง
บ่อนคาสีโน หากินในอบายมุขมันรวยได้มีวัตถุร่ำรวยได้ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน

เราทั้งหลายต้องเข้าใจนะ เราทั้งหลายต้องพากันฉลาดพากันมีปัญญา ต้องพากัน
เสียสละยกเลิกด้วยยกเลิกตัวนี้แหละ มันถึงจะฉลาดมีปัญญา ถ้าเอาตัวตนนะ
มันไม่ฉลาดไม่มีปัญญา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเมืองไทยนับเป็นเวลามาเป็นหลายร้อย
เป็นพัน ๆ ปีท่านไม่สร้างบ่อนคาสีโน ท่านมายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ เพื่อเอาธรรม
นำชีวิต เอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต ให้เรารู้เข้าใจด้วยสติด้วยปัญญา

วันธรรมดาวันการทำงาน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์มันเป็นวันทำงาน
พร้อมกับการปฏิบัติธรรมนะ มีธุรกิจหน้าที่การงานที่ต้องเสียสละ การทำงานนะ
ต้องมีความสุขในการทำงาน ถือว่าการทำงานก็เป็นการปฏิบัติธรรม ให้ได้ทั้งใจ
ได้ทั้งการทำงานไปพร้อม ๆ กัน

มนุษย์เราก็มีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุด
 ทำการทำงานเพื่อเน้นเรื่องจิตเรื่องใจ ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็พากันไปวัด ผู้นำถือศาสนา
 คริสต์ก็พากันไปโบสถ์ ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามก็ไปมัสยิด นี่เป็นหลักการ
 เป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

ไปทำไมละ ที่นั่นเป็นศูนย์รวมแห่งการทำความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ทำปัญญา
 ประกอบด้วยความดี เพื่อยกเลิกการงานภายนอก เน้นการประพฤติการปฏิบัติ
 ทั้งกายวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ เอาธรรมนำชีวิตพากันไปทำวัตรสวดมนต์
 เน้นที่เรื่องจิตเรื่องใจ ยกเลิกสิ่งภายนอกหมดนะ เอาธรรมนำชีวิต

พากันเจริญสติสัมปชัญญะยกเลิกสิ่งภายนอกหมด ตัดภายนอก อยู่กับความสงบ
 กับปัญญา ยกเลิกทุกอย่างเข้าสู่พระไตรลักษณ์ อยู่กับความสงบกับปัญญา

รู้เข้าใจว่าทุกอย่างไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา เพื่อพัฒนา
 ใจพัฒนาปัญญา เพื่อพัฒนาปัญญาพัฒนาใจ ยกเลิกทุกอย่างทุกอย่างเอาปัญญานำชีวิต
 เอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต ยกทุกอย่างเข้าสู่พระไตรลักษณ์ว่าทุกอย่างไม่ใช่นิติบุคคล
 ตัวตน ทุกอย่างคือเหตุคือปัจจัย เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์เพื่อติดต่อกัน
 พากันไปถือศีลปฏิบัติธรรมกัน

ให้เข้าใจในหลักการในอุดมการณ์อุดมธรรม

มนุษย์เราเป็นผู้ที่ประเสริฐต้องเอาธรรมนำชีวิต เค้าทำกันมาอย่างนี้ตั้งแต่
 โบราณกาลแล้ว มีความเห็นตรงกันว่า วันเสาร์อาทิตย์เป็นวันหยุดเพื่อพัฒนาเรื่องจิต
 เรื่องใจ เพื่อพัฒนาธรรมคุณธรรมเพื่อเอาธรรมนำชีวิต

ให้เข้าใจเรื่องพระศาสนาเรื่องธรรมะมันเป็นเรื่องอย่างนี้แหละ ทุกคนจะได้เข้าถึงพระศาสนา ทุกคนจะได้พากันเป็นพระ

คำว่าพระก็คือพระธรรมพระวินัย ยกเลิกการทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย มีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับหมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายว่า

มนุษย์นะเราต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เอาธรรมนำชีวิต ทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจทั้งกิริยามารยาทนำชีวิต ทุกคนก็จะเป็นพระได้เหมือนกัน ทุก ๆ คนเพราะมันเป็นสากล เหมือนความร้อนก็เป็นสากล ความเย็นก็เป็นสากล ทุกอย่างมันเป็นสากล มันเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ให้รู้เข้าใจ

เราทั้งหลายจะได้พากันเข้าถึงความเป็นพระ เข้าถึงพระศาสนาที่เป็นบริสุทธิ์คุณ ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ บริสุทธิ์คุณด้วยความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะได้กลับเข้าถึงบ้านของเรา หรือว่าพระนิพพานบ้านแท้จริงอยู่กับเราทุกหนทุกแห่ง ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพที่เป็นบริสุทธิ์คุณ ที่เป็นทั้งสมณะเป็นทั้งวิปัสสนา

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะท่านทั้งหลายที่มีลมปราณเป็นผู้ประเสริฐ
มีอายุขัยอยู่ได้ด้วยร่วมศตวรรษหนึ่ง ร่มร้อยปีนะ พัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์
ไปพร้อม ๆ กัน มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เป็นผู้ปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ปฏิบัติเข้าถึงพระนิพพาน
เข้าถึงความเพียพอพอเพียง มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

การบรรยายพระธรรมเทศนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์คุณ
กรุณาธิคุณ ปัญญาธิคุณในเช้าของวันเสาร์วันนี้ก็เห็นสมควรแก่กาลเวลา ขอสมมุติยุติ
ไว้แต่เพียงแค่นี้ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้
